

Derik İlçesine Veda,

*Kırkağaç'ta Hizmetlere
Devam, İngiltere'de
İngilizce ile Mesleki Eğitim*

M. Kemal KESKİN / Bolu Vali Yardımcısı

Köylerde, kasabalarda çok çalışana çok yardım edeceğiz parolasıyla yola çıktık. Köy konağı, asfalt köy yolu, kanalizasyon, okul, ek derslik, cami, minare, içme suyu sondajı gibi her köy ve kasabada en az bir çalışma başlattık.

Mardin ili Derik İlçesinde iki yıl 4. sınıf ilçe hizmeti yaptıktan sonra 3. sınıf Kırkağaç Kaymakamlığı'na atandım. Genellikle terör nedeniyle kamu görevlileri ne zaman ayrılacağını söylemeden gizlice ilçeden ayrılıyorlardı. Ben daha önce görev yaptığım ilçelerde olduğu gibi herkesle vedalaştım, ayrılacağım gün ve saati bile veda mesajı ile bildirdim. Sabahleyin kalktığımızda tüm Derik halkı ve kamu görevlileri bizi uğurlamak için lojmanın etrafında toplanmışlardı. Sanki tüm Derik'liler orada idi. Herkesle tek tek vedalaşarak ilçeden hareket ederken, çok duygusal anlar yaşadık. Konvoy oluşturup, arkamızdan geldiklerini görünce ilçe çıkışında durup, herkesi geri döndürmeye uğraştım, ama çoğunluk bizi takip etti. Mardin- Diyarbakır

yol ayrımında durduk. Teşekkür ettik, artık dönmelerini istediyssek de bazıları Diyarbakır Havaalanına kadar uğurlamaya gelmişlerdi.

Uçakla Diyarbakır'dan İzmir Adnan Menderes Havalimanına geldik. İlk defa uçağa biniyorduk, çok sevinçli ve heyecanlıydık. Havalimanında Kırkağaç Kaymakamlık Makam aracı şoförü bizi karşıladı. İzmir'de akşam yemeğinden sonra Kırkağaç'a hareket ettik. Gece lojmana geldiğimizde lojman bir yıl boş kaldığından her yer toz içindeydi, havasız olduğundan, havalandırarak o gece lojmanda kaldık. 15 gün mehil müddetini kullanmadan ertesi gün göreve başladım. Hâlbuki iyi bir dinlenmeye ihtiyacımız vardı. Bedenen ve ruhen Derik'te çok yorulmuştuk. Geldiğimiz günün ertesi akşamı ilçe içerisinde bir yürüyüşe çıktık, her-

kes ailesi ile parkta oturuyor, yürüyor. Derik'te bu yaşantıyı çok özlemiştik. O akşam zevkini çıkararak dolaştık.

Vilayete giderek, Vali Sayın Rafet Üçelli'yi ziyaret ettim. Vali Bey "Burası Doğu ve Güneydoğuya benzer, Ege Bölgesi dikkat et Belediye Başkanını idare edersen bir sıkıntı olmaz" dedi. Belediye Başkanı Kazım Kayadipli'nin ününü Bölge Valisi Hayri Kozakçıoğlu'nu ziyaret ettiğimde anlamıştım. Bölge Valisi bile selam göndermişti. Kısaca Belediye Başkanı Kazım Kayadipli'yi anlattım. 1945'ten beri politikanın içinde bazen Belediye Başkanlığı, İl Genel Meclisi Üyeliği, bazen de Parti İlçe Başkanlığı yapmış, genellikle İlçe Merkezi ve Köylerde vatandaşlara kendini sevdirmiş bir zat-ı muhterem. 60 yaşının üzerinde olmasına

rağmen takım elbisesini ve kravatını çıkarmaz, mesai başlar başlamaz görevinin başında bulunur. Makam arabasını ilçe içinde çoğu kez kendi kullanır, çok çalışkan ve disiplinli kişiliği olan, Cumhurbaşkanı Sayın Süleyman Demirel'in de çok sevdiği bir şahsiyetti. Ara sıra sıkıntılarımız oldu ama bazı huyları, hizmet anlayışı bana çok benzediğinden genelde uyumlu çalışma gösterdik. Kendisi 2007 yılı başında vefat etti, Allah'tan rahmet diliyorum.

Ziyarete gelenlere hemen iadeyi ziyarete gittim. Derik'teki hızlı tempo ile Kırkağaç'ta da hemen çalışmalara başladım. Kasaba ve köyleri oluşturduğum heyetle hem gezip sorunları yerinde görüp tespit ediyorum, hem de özgür ve bağımsız dolaşmanın keyfini çıkarıyordum. İlk işim lojman için keşif yaptırıp, onarımdan geçirip kaloriferli hale getirdim. Eşyaları yeniledim. Makam odasını ve Hükümet Binasını düzenlemeye başladım. Her zaman her yerde ifade ediyorum "Aslan yatağından belli olur." Hizmet verdiğim mekân ne kadar temiz ve düzenli olursa kendimi huzurlu buluyorum. Kırkağaç genelde tarımla uğraşan, Kırkağaç kavunu önceden yegâne gelir ve geçim kaynağı olmuş, ihracattan çiftçiler çok yararlanmış, toprak taban suyu çekildiğinden çoraklaşarak eski özelliğini yitirmiştir. Ama yine de kavun daha çok tütün ve zeytin geçim kaynağını teşkil etmektedir. İnsanları çok çalışkan sessiz, sakin Devletine bağlı, milli gelenek ve göreneklerini sürdüren karakterdedir. Soma ve Akhisar İlçelerinin arasında Jandarma Komando Er Eğitim Alayı olan bir ilçedir. Alayda her dört ayda bir yemin merasimi düzenleniyor, Mülki Amir olarak katılıyorum, genelde Doğu ve Güneydoğuya gönderilen askerler burada eğitiliyorlardı. Çok duygulu ve heyecanlı anlar yaşıyorduk. Alay Komutanı Seral Saral Albay da Ağrı Alay Komutanlığından atan-

mıştı. Birbirimizi çok iyi anlıyorduk. Kısa zamanda samimi olduk. Me-saiden sonra buluşup, uzun sportif yürüyüşler ve koşular başlattık. Bu yürüyüşlere Hâkim, Savcı, Emniyet Amiri de iştirak ediyordu. Hatta bazen Kırkağaç'ın bitişiğindeki dağlara tırmanarak, zirveye çıktık. Bu şekilde kısa sürede Derik'teki beyin ve vücut yorgunluğumu attım. Alay Komutanı da çok çalışkandı. Alayın tüm alt yapısını, su kanallarını, eğitim alanlarını yeniden düzenledi. Yeni karargâh ve tabur binaları, Astsubay Orduevi yapıldı.

Oğlumu Kırkağaç Ortaokuluna kaydettirmeye gittiğimde benim yaşında bir zatla karşılaştım. Görünce bir yerden tanıyorum ama nereden diye düşünmeye başladım. Sonunda çıkardım. Kayseri Lisesinde beraber okuduğumuz Mahmut Şahin'di. Ben ona ismini söyleyince o da beni hatırladı. 20 sene sonra karşılaşmış olduk. Birbirimize sarıldık. Alaya Tabur Komutanı olarak atanmış, oğlunu kayıt ettirmeye gelmişti. Yaklaşık 3 yıl çok iyi günler geçirdik. Çok başarılı bir komutandı, her yarışmada taburu birinci oluyordu. Geleceğin Generaliydi. Ben İngiltere'de iken Tunceli'ye tayin olmuştu. Dönünce birkaç defa telefonla görüştük. Son görüşmemizden bir hafta sonra 1994 yılı Ocak ayında operasyon sırasında şehit olduğunu öğrenince şok olduk. İki oğlu ve bir kızı vardı. Büyük oğlu doğuştan engelliydi. Tekerlekli sandalye ile okula bizzat götürüp getiriyordu. Küçük oğlu Kırkağaç'ta iken doğmuştu. Güneydoğuya tayin olan Jandarma Komutanı Lütfü Tekelioğlu da o bahar şehit olmuştu. İlçede büyük bir matem havası oluştu, yürekler dağlandı. Ruhları şad olsun.

Alayda dört ayda bir yemin merasimi düzenlenirdi. Askerlerin aileleri yemin merasimine gelirler. İlçede küçük bir otel olduğundan önceden

yer ayrıtırdı. Soma ve Akhisar'daki oteller de dolardı. İzcilik tesisinde aileleri misafir ederdik. Yine de yetmezdi, izcilik bahçesine çadırlar kurardık. Bu iş, Kaymakamlık olarak önemli görevlerimiz haline gelmişti. Açıkta kalan, kaymakamı arardı. Evimizde misafir ettiğimiz aileler de oldu.

Köylerde, kasabalarda çok çalışana çok yardım edeceğimiz parolasıyla yola çıktık. Köy konağı, asfalt köy yolu, kanalizasyon, okul, ek derslik, cami, minare, içme suyu sondajı gibi her köy ve kasabada en az bir çalışma başlattık. Her şey yolunda gidiyordu. 3091 soruşturmalarına bizzat gidiyordum; hem vatandaşı, hem de çevreyi tanıyorum ve bu şekilde çalışarak dinleniyordum.

Kırkağaç'ta tütün ekicileri verilen başfiyata karşı toplu eyleme başlayarak, Hükümet Konağına yürüdüler. Eylemler, Akhisar, Soma, Manisa Merkezi başta olmak üzere yayıldı. Balıkesir, Manisa, İzmir yolunu bile ulaşımaya kapattılar. Belediye hoparlöründen konuşarak ikna etmeye çalıştım. Dağılmadılar, kalabalık daha da arttı. Jandarma Komando Er Eğitim Alayından yardım istemek durumunda kaldım. Seral Albay imdadımıza yetişti. Gece geç saatlere kadar devam eden olayları, öncelikle İlçemizden başlayarak, Akhisar ve Somadakileri de kazasız, belasız önledik. Sayın Valimiz o günkü olayları önlememizden çok memnun kalmıştı.

Bir akşam saatlerinde Balıkesir ile Manisa Kırkağaç sınır bölgesinde eğitim uçağı düştü. Cumhuriyet Savcısıyla İlçe Merkezine yaklaşık bir saatlik mesafede olan olay yerine gittik. Uçak yüksek dağa çarparak düşmüştü. Sabaha kadar olay yerinde bulunarak gelişmelerden Sayın Valimize bilgi verdim. Gün ışığında enkaza ulaşıldı, iki yabancı pilot vefat etmişti. O gün cenazelerin kal-

dırılıp götürülmesi konusunda İlçe Kaymakamı olarak gerekli yardımı yaptım. Sayın Valimiz Rafet Üçelli, o geceki çalışmalarımızdan memnun kalmıştı.

Kırkağaç'ta da eşimin ablası Nezahat Önakin'in vefat haberini alınca hemen yola çıktık, otobüsle önce Ankara'ya, daha sonra Kayseri üzerinden köyümüze 15 saatte ulaştık. Allah rahmet eylesin. Kayseri'de staj yaparken evini her zaman bize açarak misafir etmişti.

İlçe merkezinde yeni bir Hükümet Binası yapılması için çalışmaya başladım. Devlet vatandaş işbirliğinde Cumhuriyet Rıza Nebahat Dolman İlköğretim Okulu, Edip Bayat İlköğretim Okulu ek binası, Kız Meslek Lisesi, Celal Bayar Üniversitesine bağlı Yüksekokul Tütün İşleme Tesisleri, içme suyu, izcilik kampına havuz inşası gibi hizmetler gerçekleştirmeye çalıştık. Genellikle Belediye Başkanı ile uyumlu diyalog kurmaya özen gösterdim. Bir ara Cumhuriyet Savcısı ve Mal Müdürü aramızı bozmaya çalıştı. Tayin edilmemiz için İçişleri Bakanı İsmet Sezgin'e söylediğinde, "Sizin Kaymakam sicilili en iyi olan Kaymakam" cevabını alınca o da benimle birlikte hizmet etmeye özen göstermeye başladı. Beraber İzmir'e bölge kuruluşlarına ilçenin sorunları için, Ege Üniversitesi Rektörlüğüne de yüksekokul açılması için gittik. Belediye Başkanı Hükümet Konağı yapılmak üzere Şair Eşref büstünün hemen arkasında iki buçuk dönümlük yer vermeyi söz verdi. Bakanlık en az üç buçuk dönüm olmasını isteyince vazgeçti. Meclis kararı ile talebimizi reddettiler. Bu duruma üzüldüm. İlişkiler biraz soğudu. Benim kırıldığımı anlayınca söz konusu yerin iki yüz metre uzağında bir yer önerildi. Ben orayı da inceledim. Orası da uygun olur dedim. Mevcut Hükümet Konağına yaklaşık yedi yüz metre mesafede

idi. Bayındırlık İl Müdürüne çok güzel bir proje yaptırdım. Yatırım programına alınması için teklif ettik.

Burada Şair Eşref'i anmadan geçemeyeceğim. Şair Eşref Kırkağaç İlçesinin Gelenbe Bucağından olup, Kırkağaç'ta Kaymakamlık da yapmıştır. Kırkağaç Akhisar gidişinde kavun maketi, Soma çıkışında ise Şair Eşref Büstü bulunmaktadır. Bu iki hizmeti Atilla Yaşa isimli Kaymakam meslektaşım gerçekleştirmiştir. Şair Eşref adı üstünde hiciv şairi, aynı zamanda idareci ve fitri zekâlı Devlet adamıdır. Sözü nü kimseden sakınmaz. İzmir Valisi Kamil Paşa, onu içten severmiş. Her karşılaşmada da ona söz atmadan, takılmadan edemezmiş. Bir gün Şair EŞREF Kırkağaç'tan, o zaman makam aracı olan eşeğe binip istasyona doğru Vali Kamil Paşayı karşılamaya gidiyormuş. Kamil Paşada istasyondan Kırkağaç'a doğru faytonla gelirken şair Eşrefle karşılaşmışlar. Kamil Paşa hemen Eşref'e söz atmış. "Eşref dikkat et çok kenardan geliyorsun, düşeceksin" demiş. Şair Eşref fitri zekâsını kullanarak çekinmeden karşılık vermiş. "Paşam merak etme eşek kâmilidir." demiş. Yine Şair Eşref görevde bulunduğu sıra Hükümet binasının onarımı için İstanbul Hükümetinden ödenek istemiş. Telgraf ile ne için ödenek istenildiği sorulduğunda, hemen "Muslukları hariç, her tarafı akıyor" cevabını vermiş. Şair Eşref'in gönlünde hep Akhisar Kaymakamlığı yatarmış. Tayini çıkmış. Sivrihisar Kaymakamlığına atanınca, Dâhiliye Nazırına mektup yazmış. "İlle de bir Hisar'a verecek idiyse-niz, başı ak olsaydı ak" demiş. Şair Eşref'in ölüm yıldönümünde büstünde tören düzenlenerek çelenk konulup, mezarı ziyaret ediliyordu. Mezar taşına, "İstemem Fatıha, ölürsem kabrime kimse gelmesin, Gözlerim ebnei ademoğlundan öyle yıldı ki, Billah öz gardaşımı bile reddelerim. Tek çalması nlar taşımı"

demiş ama yine de taşı çalınmış, yerine yenisi monte edilmişti.

1992 yılı Haziran ayında Personel Genel Müdür Yardımcısı beni telefonla aradı. "Yurtdışına gitmek ister misin?" diye sordu. Herkes yurtdışına gitmek için can atar, birilerini devreye sokarak gidiyordu. Bana böyle bir teklif gelince, teklif için çok memnun olduğumu ifade ederek, elbette giderim dedim. Daha önce son altı yılın sicil ortalaması 94 olması nedeniyle bir kademe almıştım. Bakanlığımız çalışan, hizmet eden, sicili düzgün mülki idare amirlerini, yeri gelince taltif ediyor diye çok takdir edip, sevinmiştim. Hemen Temmuz ayında başlatılan 4 ay Ankara'da düzenlenen yabancı dil kursuna katılmak üzere gittim. Yeniden öğrencilik yıllarına başlamıştım. Başlangıçta çok zor geldi. Önce eğitim dairesinde daha sonra Gazi Eğitim Yabancı Diller Okulunda kursa devam ettik. İngilizcem lisede ve siyasetde fena değildi, kullanmayınca unutmuşuz. Tekrar yeniden öğrenmeye koyulduk. Kıdemli Kaymakam olarak sınıf başkanlığı görevi de verildi. 4 ay içerisinde 3 misafirhane değiştirmek zorunda kaldık. Hafta sonları genellikle Kırkağaç'a gidip, pazar akşamı tekrar Ankara'ya dönüyordum. Nihayet Ankara'da kursu tamamladık. 26 Kasım 1992'de İngiltere Eastbourne Şehrine 8 ay süreyle yabancı dil ve mesleki eğitim amacıyla yola çıktık. Sabah erkenden Ankara'dan hareket ettik İstanbul aktarmalı Londra Gatwick Havalimanına indik. Bizleri okulun organize ettiği görevliler karşıladı. Ben grup başkanı olarak herkesi evine yerleştirdim. En son ben de beyi İranlı eşi İngiliz Taylor Restoranı işleten bir ailenin evine yerleştim. Ertesi gün Eastbourne'de 7 kaymakamla birlikte okula başladık. Hemen çevremizdeki Türkleri bulmaya çalışıyorduk. Türkiye'de doktorluğu bırakıp İngiltere'ye gidip

kebabçılık yapan Dr. Nafiz Karaca ile tanıştık. Üç yerde kebab dükkânı vardı. Çok sıkıntılar çekmiş ama kısa zamanda zengin de olmuştu. Öğleyle hep onun lokantasında “Thakeway” de ayakta oturmadan kebab yiyorduk. Çevreyi tanımaya çalıştık. “Ardenel Center” adlı büyük iş merkezini görünce şaşırmıştık. Kredi kartları ile yeni tanışuyorduk. Yabancılar hep kredi kartı, biz para kullanıyorduk. O zaman Türkiye’de gördüğümüz Gima ve Yenikaramüsel gibi mağazalar vardı. Bankalara hesap açtırmaya gittiğimizde büyük bir sorgulamadan geçtik. Yüksek lisans eğitimi için orada bulunan Halit Suçmez ve kebabçı Dr. Nafiz Karaca sayesinde bankada hesap açtırdık. Daha sonra ev kiralama ve çocuklarımızın okula kayıt edilmesinde büyük yardımlarını gördük. Bilgisayarı banka memurlarının kullandığını orada görmüştük. Bize para çekmede kullanmak üzere banka kartı verdiler. Türkiye’den maaşlarımız döviz olarak e hesaplara gönderildi biz de banka kartları ile çektik. Gitmeden Bakanlıkça ne yapacaklarımız neler yapmayacaklarımız konusunda epey ders verilmişti. İlk üç ay kimse eşini ve çocuklarını götürmeyecekti. Bu konuda bakanlık sıkı talimat vermişti. Her ay grup başkanı olarak ekip başkanına rapor gönderiyorduk. Ekip başkanı da Ankara’ya gönderiyordu. Deniz kenarında çok güzel gezinti yolları vardı. Ben o zaman kadar ülkemizde görmemiştik. Hafta sonu genellikle eşofmanları giyip, deniz kenarında yürüyüp koşuyordum. İngilizler mesaiden sonra genelde hep yürüyüş yapıyorlardı. Deniz kenarı yürüme bantları, yeşil alanlar daha sonra sahil yolu ve arkada yine yeşil alanlardan sonra tüm oteller deniz kenarına yaklaşık 300 m mesafede sıralanmıştı. Çevre yemyeşil, çiçekler yaz kış her tarafta mevcut sanki cennetten bir köşe, yollar düz bir şekilde sahile iniyor, sahilden bakınca dağın zirvesine ka-

dar yolun sonu görünüyordu. Taşıtların gürültüsü ve klakson sesini hiç duyamazsın. Yayalara çok saygı vardı. Nereye gitsen harikaydı. Her şey çok mükemmel. Demiryolu en çok kullanılan ulaşım aracıdır. Hem ucuz hem de hızlı trenle kısa bir zamanda Londra’ya gidiliyordu. İstasyonlarda kaçınıcı dakikada duracağı ve kalkacağı belli, hiç şaşmıyor. Yılbaşı nedeniyle bazı arkadaşlar Türkiye’ye gitti. Ben de Belçika’daki ablamı ziyarete gittim. Bizim akrabaların çoğu orada idi. Her gün birisi davet etti. Çok güzel günler geçirdik. Özlem giderdik.

Okulumuz St Giles College küçük ve eski bir bina, bizim grup yine ilk üç ay birlikte eğitime alındı. İkinci üç ayda seviye tespiti yapılarak ayrı gruplar oluşturuldu. Üç aydan sonra herkes ev kiralayarak eş ve çocuklarını getirerek kaldıkları ailenin yanından ayrıldı. Benim kiraladığım ev biraz pahalı idi ama ünlü tenisçi Navratilova’nın kaldığı evdi. Eş ve çocuklar gelince dil öğrenimi zorlaşıyordu. Türkiye’deki gibi genelde Türkçe konuşuluyor. Herkes ailece birbirini ziyaret ediyor. Dayı olarak hitap ettiğimiz Ruhi Ezberci her akşam alkol aldığından sınıfta iki de bir tansiyonu yükselir. Beyazıt Tanç arkadaşımızla ya doktora ya da deniz kenarında hava almaya gönderirdik. Grup halinde zaman zaman komşu Brighton ve Hasting şehirlerindeki arkadaşları ziyaret ettik. Onlar bize iadeyi ziyarete geldiler. Çevredeki tarihi turistik yerleri gezdik. Bazen okulda geziler tertip ediyorduk. Grup halinde öncelikle Belediye Başkanını ziyaret ettik. Eğitim programı içinde Londra’daki parlamento ve Brighton’daki mahkemelerin çalışmasını izledik. Cezaevlerini gördük. Mahkemelerde jürinin büyük bir fonksiyonu vardı. Cezaevleri hücrelerinde bizimkilerden daha kötü şartlarda, kalanları gördük. Son iki ay komşu şehirlerdeki gruplar da bize katıldılar. Uygulamaya

dönük mesleki alanda eğitim aldık. Belediye, emniyet, okullar, itfaiye çalışmaları, liman, hastane, gibi kurumlarda inceleme gezilerinde bulunduk. Emniyet binaları çok eski ama sağlam binalardı. Neden yenisinin yapılmadığını sorduğumuzda, mevcut binanın hizmete elverişli olduğunu, yenisinin çok para gerektirdiğini ve lüks olacağı cevabını verdiler. Trafik düzenini merkezden bilgisayardan takip ediyorlardı. Biz yaklaşık 15 yıl sonra yeni yeni MOBESE sistemini kurmaya başladık. Adliyedeki duruşmalarda sessizlik dikkatimi çekmişti. Gerek izleyicilerden gerekse duruşmaya katılanlardan çıt çıkmıyordu. İtfaiye sisteminin çok iyi organize edildiğini, çok katlı binalar için uzun merdivenli itfaiye araçlarını gördük. Londra’ya gittiğimizde Madam Tusalt Müzesini gezdik. Dünyadaki ünlü simaların heykellerini gördük. Atatürk heykeli Atatürk’e pek benzemiyordu. Gezen herkes bunu ifade ediyordu. Daha sonra Koç Holdingin girişimleri ile değiştirildiğinden çok mutlu oldum. Bir okul gezisinde, siyasi değişikliklerle yönetici ve öğretmenlerin sık sık değişip değişmediğini sorduğumuzda, kendi istekleri dışında kesinlikle değişmez. İhtiyaç var ve hizmete elverişli ise mesleğinin sonuna kadar aynı okulda görev yapabilir cevabını verdiler. Önemli ölçüde İngilizce’yi öğrenmiştik. Mesleki açıdan bilgimiz yenilenmiş ve ufkumuz açılmıştı. 25 Temmuz 1993’te Türkiye’ye dönüş hazırlıkları yaptık. Tüm akraba ve görev yaptığımız yerdeki mesai arkadaşlarımıza hediyeler aldık. Nihayet Türkiye’ye döndük. Londra’daki Gatwick’ten Atatürk Havalimanına indiğimizde iki ülke arasındaki farklılığı daha iyi müşahade etmiştik.

İngiltere dönüşünde Kırkağaç’ta bir yıl daha görev yaptım. Bu süre içerisinde yurtdışında gördüklerimizi, öğrendiklerimizi uygulamaya

koymak için büyük çaba gösteriyordum. Özellikle çevre düzeni ve temizliği konusunda ilçenin Kırkağaç Çamlığının düzenlenmesi için Belediye Başkanı ile işbirliğinde projeler geliştirip, uygulamaya koyuyorduk. O hızla Kırkağaç girişinde modern bir park oluşturduk. Suyu motorla parkın bitişiğindeki dağın eteğindeki kayaların üstüne basıyorduk. Sanki su oradan çıkıyormuş gibi şelale oluşturup parktaki havuza akıyordu. Kırkağaç çamlığı içindeki izcilik kampı bahçesine güzel bir yüzme havuzu yaptık. İlçenin tek yüzme havuzu oldu ve Kırkağaç için çok anlamlı bir hizmetti. Tüm öğrenciler yaz tatilinde havuzda yüzme kursundan geçiriliyordu. Çamlıktaki yolları kısmen asfalt yaparak bordür taşlarla meydan, yol ve kavşak düzenlemeleri, yer yer şömineler yapıldı. Çöp bidonları monte edildi. Kırkağaç Çam mesiresi daha güzel bir ortamda kurulmaya başlandı. Çam mesiresi Mayısın ilk haftasında olur, herkes çadırlar kurar, orada bir iki hafta kalınır. Panayır kurulur. Alışveriş yapılır. Lunapark çocuklar için en çekici eğlence merkezidir. Evlenme çağında genç kızı olanlar çadırının önündeki masaya güzel bir gül demetini koyarlardı. Kırkağaç çam mesiresi törenle başlar. Müzik, spor, folklor gösterileri sunulur. Çevre il ve ilçe halkı genellikle çam mesiresine gelir. Sarı kız mezarına da dua etmeden gitmezlerdi. Rivayete göre Sarıkızın birisi Kaz dağında birisi de Kırkağaç Çamlığında imiş.

Kırkağaç Jandarma Alayı ve Orduevi iyi bir imkândı. Alay Komutanı Seral Saral ile ailece acı, tatlı günlerimiz oldu. İlk yıl çok güzel günlerimiz geçti. İkinci yıl içerisinde Komutan beyin eşi Fatma Hanım beyin kanamasından vefat edince, ailece çok üzüldük. Allah rahmet eylesin. Alay Komutanı Faruk Aksoy ve Belediye Başkanı Kazım Kayadipli ile ailece

ilişkilerimiz iyiydi. Traktörcü Fikret Dereköylü, Ali Eğriboyunoğlu İle Halil Akarsu da sosyal ilişkilerimizin olduğu ailelerdendi. Cumhuriyet Savcısı Mehmet Şahin, Hâkim Filiz Güneş, Doktor Necmettin Dönmez ve Hastane Başhekimi İbrahim Öz ile de iyi diyalogumuz oldu. Avukat Yücel Öktem, Edebiyat Öğretmeni Hemşerim Savaş Öztekin, Matematik Öğretmeni Mehmet İyiyapıcı aileleriyle iyi günlerimiz geçti. Zaman zaman ailece buluşuyorduk

Sayın Valimiz Rafet Üçelli'den sonra, Manisa'ya Sayın Sami Sönmez Valimiz atanmıştı. Sivaslı hemşerimiz olduğu için kendimi daha rahat ve huzurlu hissediyordum. Bazen görevde sıkıntılar olduğunda ziyaretine gittiğimde."Kaymakam Bey ne istiyorsan verelim. Kendini çalışmaya verdiğinde her şey yoluna girer" derdi. Hizmetlerimde çok desteğini gördüm. İldeki Encümen toplantısında bizim İl Genel Meclis Üyesi "Sayın Valim bu parayı bizim Kaymakama verelim, bir okul yerine üç okul yapar" demiş. Vali Bey telefonla aradığında, Sayın Valim yaparız dedim. Köy Hizmet Birliğine parayı aktardılar, gerçekten üç tane köye okul yaptık. Valimizle çalışmaya doyamadan, yaklaşık iki buçuk yıl sonra Merkez Valiliğine tayin olduğunda çok üzüldük. Bir yılımız İngiltere ve Ankara'da geçtiğinden, Sayın Valimizle bir buçuk yıl çalışma olanağımız olmuştu. Tüm kaymakamlar Uşak İl hududuna kadar uğurladık.

Kırkağaç çayırında ilk defa atlı cirit yarışmaları düzenledik. Çok zevkli ve heyecanlı geçti. Tüm Kırkağaçlılar kahveleri boşaltarak müsabakaları izlemeye geliyorlardı. Yarışmaların sonuna doğru atlardan birisi sancılandı, yere yattı. Tüm müdahalelere rağmen kurtarılamadı. Atlı ciritin sonu mateme dönüştü.

Köy ve kasabalarda çok sayıda hizmetler verildi. İlk defa TBMM'ye giderek Belediye Başkanının da desteği ile Maliye Bakanı Sümer Oral ile görüşerek Kırkağaç Hükümet Konağını bütçe görüşmeleri sırasında teklif edilerek yatırım programına alınmasını istedim. Başka çözüm yolu da yoktu. İstedığımız gibi 1993 Bütçe görüşmeleri sırasında Türkiye genelinde üç hükümet konağı yatırım programına girdi. Birisi Kırkağaç'tı. Ne yazık ki arsa konusunda sorun çıktı. 1994 Mart'ında Belediye Başkanı seçimleri oldu. Sayın Kayadipli, tüm rakipleri birleşince çok az bir oyla kaybetti. Gelen belediye başkanı çok iyi bir insan olmasına rağmen önceden belirlenip, projesi yapılan yere sıcak bakmadı. Belediye daha önce söz konusu yeri kamulaştırdığı için zaman aşımı da olduğu halde vatandaş geri alım için dava açtı. Hatta hakimler her zaman duruşma salonumuz yok, makam odasında duruşma yapıyoruz diye yakındıkları halde, ilçeye gelen yeni bir hâkim tedbir koydu. Böylece tüm emekler boşa gitti. Yeniden yer arayışı başladı. O arada beş yıllık süremiz dolduğundan 2. sınıf Nizip İlçesine tayin oldum. Veda konuşmasında Şair Eşref'in Kaymakamlık yaptığı sırada Kırkağaç'ta Hükümet Binası sorunu varmış. Bir asır geçmiş, halen Kırkağaç Hükümet Konağı sorunu devam ediyor. Bu sorun ne zaman nasıl çözümlenecek diyerek sitem ettim. Orduevinde düzenlenen çok kalabalık mükemmel bir veda gecesi ile Kırkağaçlılar bizi uğurladılar.

Hükümet binası konusu üç dört yıl sonra eski Hükümet Binasının arkasındaki terminal yerini, belediye tahsis edince çözümlenmiş. Yatırım programına aldığımız işe yaradı ve gecikmeli de olsa yeni bir Hükümet Binasına Kırkağaç halkının kavuştuğunu öğrenince çok mutlu oldum.